

Novine prihajajo vsako nedeljo. Priloga Marijin list i Kalendar Srca Jezušovoga. Cena pri sküpnom naslovi na dom 25 D., na posameznem naslovu 30 D., čí se čela naročnina naprej plača do 31. marca. Čí se pa plača po 31. marcu, je pri sküpnom naslovi cena 30 D., pri posameznem 35 D. M. list i Kalendar se plačata posebi. Amerikanci plačajo za vsa vküp 4 dolare. Naroči se na upravnisti v Crenšovcih, Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti.

NOVINE

"Glaslo Slovencev krajin"

Izdajateo: KLEKL JOŽEF, vp. pleb. nar. poslanec.

Oglase sprejema same tiskarna in uredništvo v Soboti Kolodvorska ulica 123. Cena oglasov cm² 76 par; 1/4 strani dobi 200/9, 1/2 strani 250/9 i cela stran 800/9. Popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipet reči 5 Din. više od vsake reči pol D. Med tekatom cm² 1.60 D., v Poslasom 2.60 D. Tako za oglase plača uprava i da za vsa oglaso od 3% do 50% popusta.

Rokopisat se ne vrašajo.

Mladézen naprej!

Mi znamo, da so starejši ljudje zvečine takši, kakši so bili v svojoj mladosti vzgojeni. Tisti, šteri je meo v mladosti dobre vzgojitelje i vučitelje, i rasao med poštenov družbov, je ostao navadno pošteni do svoje kesne srebrne starosti, i ešče po smrti so se ga drugi radi spomnili kak dobrega i zglednoga človeka. Šteri je pa od svoji prvi vzgojitelov malo dobrega dobo i je poleg toga zahajao ešče v slabe družbe, od takšega so tudi drugi ne mogli kaj dobrega čakati.

Vsi znamo, da se človek čistita inači čüti i oponaša, čí stopi v cerkev, ali lepo dvorano ali lepo hižo, kak pa v kakšoj zamazanoj krčmi ali zanemarjenoj štali. V lepom mestu človek sam od sebe, vzeme kraščak z glave, se pogledne dolí po obleči i obüteli, čé je dostojno napravleni za takši kraj ali ne. V slab prostor se pa človek ešče boji notri stopiti, lepo i čisto napravleni.

Ravnatok je z družbov. Čé pride človek med pošteno družbo, skrbno pazi na vsakšo reč štero izgovori, da ne bi gde prestopo meje poštenosti i dostojnosti. Slaba družba pa človeki niti ne dovoli da bi se lepo oponašao ar tam navadno vsakša poštena reč na nerodovitna tla spadne.

Mladina naj ide v družbo i to v pošteno družbo. Starejši se dostakrat skoro bojimo, da bi prišli mlajši med nas. Mlajši si

iščejo svoja društva i svoje družbe, mi starejši smo pa čistita ločeni od njij. To je tudi razumlivo, ar se mladi vsigdar med seboj najbolje razmijo. Ne je pa dobro, čé smo v dobrom deli stari i mladi vsigdar ločeni.

Poglejmo samo naše politično življenje. Naša stranka ma sestanek, pridejo vsi naši stari trdni i pošteni pristaži vküp, mladoga pa vidimo jako redko poleg. I v kratkom časi, gda nas stari nede več, prevzememo vse lo delo v roke naši sinovje. Kak pa bodo delali čé njim bo vse novo i se bodo morali vse na novo včüti? Nevem, ali se bojimo mi starejši od mladi, ali pa mladi od starejši. Dobro bo, čé na vsakši sestanek mi starejši svoje sine seboj vzmemo, da se kem več navčijo i njim na stara leta brez skrbi vse prepüstimo. Dostakrat je mlajša glava dosta bole gibčna kak starejša, čé se pa včasí gde kaj zaletijo njim pa že povemo, kak je po naši izkušnjaj edno ali drugo bogše.

Mladost je gibka.

Večkrat vidimo, da so jako delavna tista društva, posebno kmečke zveze, gde so vzeli v odbore mlade ljudi. Mladi tajnik je navadno jako delaven i s posebnim veseljom opravla to ka njemi starejši naložijo. Čüti to za svojo posebno čast, da je izvoleni v odbor med starejše i pametne ljudi. Ravnatok mladi blagajnik vsigdar prve pobere članarino, kak starejši. Starejšemi

človeki se bole naopačno vidi hoditi okoli od ednoga člana do drugoga i tam prositi vküp tiste dinarčke. Mladi dečko je pa ešče rad, da lahko ide od hiže do hiže i to vküp pobere. Pa dečko tudi tak ne zameri, čé njemi što kakšo žaono reč pove, kak starejši.

Tudi se vidi, da so „Novine“ v tisti vesnicaj dosta bole razširjene, gde hodijo naročnike zbirat mladi dečki i dekline. Širitel ma poleg sebe po dva dečka ali dve dekline i teva njemi dobita telko naročnikov, da je veselje. Ešče v občinski odboraj se čüti, čí je nikelko mladi ljudi zmes, vse je bole gibko i živo.

Tak bi se moralo vse razdeliti, da bi mi starejši bole davali tanače i zapovedavali, izvršavali naj bi pa vse mlajši. I mislim, da bi delo šlo naprej, tak da bi veselje bilo gledati. Zato pa vzmimo vseherom, tak na shodaj, kak v društva i odboraj svoje mlade dečke med sebe. B. c.

Njüvo delo.

Razumni politiki i državniki so že davno spoznali i javno povedali, da vse delo demokratov i radičovcov obstoji v tom, da druge šimfajo. Kelkokrat so že meli oblast v svoji rokaj, vsigdar so napravili državi i ljudstvi ogromno škodo. Gda so pa oblast drugi sprijali v svoje roke, te pa ne šimfajo samo dela drugih, nego ešče svoja lastivna i vse lumparije, štere so gde sami napravili, ščejo naložiti drugim na hrbet.

Mi po vesnicaj dobro poz-

namo takše ljudi, šteri roke v žep denejo i bi radi včili druge skrbne i delavne ljudi, kak naj delajo, da bo prav. Tistim mi lepo povemo, naj vzeme najprvle sam delo v roke, i te komaj lahko drugoga vči, čí je on sam to delo bogše opravo.

Tak je z našimi demokrati. Gda so bili oni na vladi, so naglali dačo za dačov, so od dneva do dneva računali velke stroške, državna kasa i banke so morale biti samo njim odprete. Tak je prišlo do toga, da so državne kase do zadnje pare spraznoli poleg pa napravili ešče lepe duge. Več bank s teško prišparanimi penezi siromaškoga ljudstva so spravili na nikoj.

Zdaj pa navuke davlejo.

Za njimi je prevzela prazne kase i velke duge druga vlada. Zdaj se vam pa razkoračijo ravno tej demokratije i začnejo vladi navuke davati kak naj ravna z praznimi kasami i velikimi dugovi tak da bo država ljudstvi, mesto ljudstvo državi plačivalo dačo. Modri ljudje so vam znate tej demokratije. Mislijo, da smo mi tudi tak modri, da njim bomo vervali. Oni bi radi bili, da bi se zdajšnji ministri tej njüvi navukov navolili i dali vlado demokratom v roke. Nego tej ljudje so že pokazali kak znajo gospodariti, i državnoga imanja nigdar več ne dobijo v svoje roke.

Začnejo neredo delati.

Ministrski predsednik dr. Ko-rošec je po zagrebečki dogodkaj povedao, da so demokratije i radičovci začnoli sami radi delati

Našim pristašom!

Občne zборе krajevnih organizacij Slovenske ljudske stranke za leto 1929. naj napravijo vse naše organizacije v nedelo 16. decembra ali pa, čé gde na ten den toga ne bi mogli izvršiti, najkesnjeje v nedelo 23. decembra toga leta. Podrobnejša navodila dobijo vse krajevne organizacije v posebni okrožnicah. — Tajništvo S. L. S. v Mariboru.

Agrarnim interesentom.

V odgovor tistim, šteri spitavlejo ali se lahko pogodijo z veleposestvom za ceno zemle, povemo to: Vsakši se lahko pogaja z veleposestvom, tudi približno ceno lahko določi nego ne stalno. Pogodbe naj

nišče nikše ne podpisé nego dogovor naj pešle agrarnoj zadrugi, ar samo agrarna zadruga sklene končno pogodbo. To je v pravilaj zadruga, je pa tudi v hasek interesentom samim, ar sami nigdar ne dobijo tak fal zemle kak pa potom agrarne zadruga. I ka je najvažnejše, agrarna zadruga je dala pogoje, šteri so sprejeti, da zemle nišče nede prve plačüvao kak te, gda bo že intabulirana na njega. Ne, da bi ništerni naprej zdavali večše šume kak se zemla po pogodbi trži, te pa penz ne bi mogao več nazaj dobiti. Zato naj se nepremišleno nišče ne prenagli.

Kalendarí Srca Jezušovoga

so dotiskani i se te dni razpošilajo na vse strani. Tisti naročniki „Novin“, šteri so v bližini Soboté, dobijo kalendare za svoje naročnike v Prekmurskoj tiskarni v Soboti pri g.

Hahn. Tisti pa, šteri so ne naročniki dobijo kalendar tudi tam ali pa pri Erdöšijl v Soboti i tudi v uredništvi »Novin« za ceno 8 Din.

Tüdi Nemci bi radi meli 5000 delavcov iz naše krajine.

V zadaji „Novinaj“ smo pisali, da je bila v Soboti francuska komisija, štera je prosila, čé bi mogla iz naše krajine dobiti do 4000 možiki i 1000 žensk za polska dela v bližini Pariza. Plača bi se sükala okoli 250 do 350 frankov na mesec s hranov, perilom i stanovanjom (1 frank je 2. Din 20 par) To je ne ravno mali zaslužek, delavci, šteri so že letos bili v Franciji so nam pa pripovedavali, da so v istini ešče vno go več zaslužili. Francuzi radi menšé pogodbe napravijo, sledí se pa posebno pri rekordnom deli lahko jako dosta zasluži.

Zdaj je pa prišlo posebno pismo iz Nemčije, gde prosí nemška delavska centrala, da bi rada mela iz naše krajine 5000 delavcov. Vsi naši delavci, šteri so bili v tom leti v Nemčiji, so bili tak z delom kak s zaslišk. kom jako zadovolni, razen nikelko tist, šteri so šli v Nemčijo s tem namenom, da bodo tam lahko gospostvo špilali i velke peneze zasliškjo. Ar so pa morali tam ravnatok delati kak indri, so pa bili nezadovolni. Nego tej je bilo zmed vsej sam par ljudi, vsi drugi pa, [kak smo povedali so bili zadovolni posebno ešče z plačov (po 3 marke na den ka je prišlo na 39 Din.) Zdaj se začne nabiranje delavcov nikelko ranej, da bomo tak lahko vidli, čé se priglasí telko delavcov kelko je potrebno ali nej, ar kelko ji bo iz naše krajine premalo, telko ji vzamejo iz drugi krajov. Mislimo, da v januaru dobimo že natančnejše pogoje tak iz Nemčije, kak iz Francije i te se lahko odločijo edni ali drugi kam bodo šleli ili.

nerede po državi, da bi se naj vidlo, da so za zdajšnje vlade bilj v državi največji neredi, i da mora priti druga vlada. Vsi znamo, da je ne teško nered delati. Eden sam človek v ednoj hiži, ali vesi ali pa v državi lahko vno go nereda napravi, če že šče nered delati. Če se pa zdaj demokrati i radičovski voditelji združijo i začnejo s svojimi zaslepenimi pomagači skupno nered delati, te je poštenim ljudem teško delati red i mer. Vlada je pa sklenola, da sprime nekoliko posebni zakonov, s pomočjov šteri ostro stopi na prste vsem tistim, šteri delajo nered po naj bodo to tudi demokrati i radičovski poslanci, voditelji i drugi pomagači. Toga so se pa zdaj malo zosagali, ar se pravice i zakona tej ljudjé vseli bojijo.

Pri nas pa lažejo naprej

po svojem starom programi: Laži, laži, brez sramuj, nekoliko vsigdar ostane. Najnavadnejša laž je to, da je dr. Korošec kriv, pa našiva poslanca Klekl pa Jerič, de so državne dače vekše. Mi smo že povedali, da so državne dače ešče menše kak lansko leto. Več je prišlo samo to, da so skoro vse naše občine zvišale od lani na letos občinske doklade, da se pobira arenda od agrarne zemle za tri leta nazaj i da je oblast navrgla na naše ceste 125 procentov k lanskoj dokladi, štera je znašala 100 procentov, ar so bile naše ceste v strašno slabom stanji. Vlada pa nema ne z občinskimi dokladami, ne z agrarnov arendov

i ne z oblastnimi dokladami nikaj opraviti.

Dača na kresala.

To je zdaj edna kost, štero naši demokratje najbolje obirajo pred našim ljudstvom. Či de prej država že na te stare štrnce nametavala dače, te že jako slabo stoji. Vsakša laž pa ma kratke noge i tak tudi demokratska laž. Istina je namreč ta, da vsa kresala, štera se zdaj nahajajo v našoj državi, i je ljudjé že majo pri sebi i je nūcajo, se bodo štemplala i od tej ljudjé nikše dače ne plačajo. Zato či ma što tresti „štrncov“, lahko da vse štemplati i niti od ednoga ne plača dače. Nego od novi kresal, štera se pripelajo v našo državo bodo trgovci plačovali carino, ar v našoj državi nega niti edne fabrike za takša kresala. Zakaj je pa navržena carina na ta kresala, to pa demokratje že sami dobro znajo i naj se sami kučejo po prsaj.

NEDELA.

(V adventi tretja. Evang. sv. Janoša 1, 19—28.) V tisti časaj, poslali so židovje iz Jeruzalema duhovnike i levite do Ivana, da bi ga pitali: „Što si ti?“ I priznao je i ne je tajio i pravo je: „Jez sam ne Kristuš“. I pitali so ga: „Ka si teda, ali si Elijaš?“ I pravo je: „Nesam“. „Si prorok?“ I odgovoro je: „Ne“. Pravili so njemi teda: „Što si pa, da damo odgovor tistim, šteri so nas poslali. Ka praviš sam od sebe?“ On pravi: „Jez sam glas kričečega v pūstini. Pripravite pot Gospodni, kak je povedao prorok Izaijaš.“ I šteri so bili poslani, so bili

zmed Farizeušov i pitali so ga i njemi pravili: „Ka teda krstiš, če si ne Kristuš, ne Elijaš, ne prorok?“ Ivan njim je odgovoro: „Jaz krstim z vodov; sredi med vami pa stoji, šteroga vi ne poznate. On je, šteri pride za menov, ki je bio pred menov; njemi sam jez ne vreden odvezati remnov na obüteli.“ To se je zgodilo v Betaniji na drugoj strani Jordana, gde je Ivan krsto.

Navuk: Pošteai lūbi resnico tudi te, gda je za njega samoga mogoče niti ne prijetno.

Za poštene novine!

V tom časi se posebno naši nasprotniki jako trūdijo, da bi svoje novine kem bole razširili med našim ljudstvom. Znajo, da dueden niti eden človek nemre biti brez novin ar bi njemi to samo v škodo bilo. Dnes je tisti na bogšem, šteri več zna i več čte. S pomočjov novin pa zvedimo vsakši tjedan ali vsakši den za vse važnejše dogodke ali spremembe od šteri je odvisno dobrostanje nas vsej. Zato so v dnešnji časaj novine vsem potrebne skoro ravnotak, kak vsakdenešnji kruh, ar si tudi toga dostokrat dobimo samo s tem, či čtemo novine.

Ločiti pa moramo novine s poštenim i nepoštenim namenom. Demokratje, gda so bili na vladi, so si s pomočjov različni bank, štere so zatogavolo na nikoj spravili nabrali telko penez, da so nekoliko časa skoro zasipali vse kraje s svojimi šenkani-mi novinami. Vsakšemi so pošilali po pet mesecov k šenki svoje novine, zdaj pa, gda so ne več na vladi i njim za penez malo bole trdo ide, morajo vsi plačuvati njūve novine.

Navada je železna srakica.

Nego ništerni, ništerni od tej, šteri so več mesecov k šenki dobi-

vali te demokratske novine, so se jji skoro navadili i je majo zdaj naprej naročene. Šimfanja, menje vredni pripovedi, ka te novine stalno nosijo, se ljudje pomali navadijo i se njim vidi. Vsi znamo, da se slaboga vsakši prvle poprime kak dobroga.

Ne je pa to nam v hasek. Lūd-je niti ne opazijo, da te novine za naše ljudstvo i našo krajino nigdar nemajo lepe reči. Te novine so ešče nigdar ne z dobrimi tanači pomagale našemi ljudstvi nego se veselijo vsakše nevole, štera se zgodi pri nas, da tak lahko te šimfajo vlado, naše poslance, naše duhovnike i domače poštene lūdi. Te novine raj zamučijo kakšo dobro priliko, štera bi bila v hasek našemi ljudstvi i našoj krajini, samo naj bi nezadovolnost med ljudmi kem vekša nastanola. Demokrati živijo namreč samo od nezadovolnosti ljudstva, zato glédajo na to, da kem več nezadovolnosti med lūdi posejajo.

Nigdar lepe reči za nas.

Nigdar smo ešče ne čteli v demokratski novinaj, da bi se brigali za naše šume, našo agrarno zemlo, naše delavce i tak naprej. Lagali so pa včasi na naše delavce, gda so se z dela domo pelali i so si z rožami i papirnatimi pantliki okrasili svoje vagonce, da so prej naši delavci ešče tak malo državno vzgojeni, da vogrske zastavice majo po vagonaj. Eli pa pišejo od naše krajine i najbolje natenko pišejo od čerclaski ciganov, kak da bi pri nas samo ciganje bili.

Zdaj pa te naj mi takše novine ešče naročujemo i podpiramo? Vsakši, šteri ma takše novine je ravnotelko vreden kak tisti, šteri je vō davlejo. Zato se takšega človeka i takše hiže gde najdemo te novine samo ognimo.

Po JOS. JURČIČI:

Sosedov sin.

XIX.

Kakše tri dni po tom je Smrekarica jočeč povedala mož: „Moj Bog, ti si kak voda. Vse bi naednok rad napravo. Boš vido, da to nede šlo vse po sreči. Franca zdaj že nikaj več ne guči.“

„Ka boš brbrala“ — odgovori čemerasto mož. „Dobro je, da zdaj nikaj ne guči, vej de njoj že leto jezik, gda do njoj zobje vō kapali. Ženske ste pa tak vse ednake. Če bi jez vsigdar ženske poslušao, gda sam kaj vekšega začno, nigdar nika ne bi napravo.“

„Meni se tak vidi, kak da je vse to prisiljeno i da bo šla Franca prisiljena v zakon“ pravi naprej Smrekarica. „Ka bi bilo prisiljeno, vej si pa ti tudi privolila v to.“

„Kakpa, nego samo zavolo tvoje trde glave; zdaj njoj pa nika več nemo prigovarjala. Nemrem videti kelko trpi.“

„Vse napravimo, da bo prav“, začne dale Smrekar. Vturo idemo k notaruš i napravimo pismo.“

Drūgo jutro sta bila napreženiva na dvorišči dva lepiva konja, Franca se je pa začnola nikaj postavlati, da nede šla na kola. Zdaj pa zakriči Smrekar nad njov: „Moraš iti! Ka misliš, da homo lūdi za norce meli! Včasi ščem videti če me boš bogala ali ne!“

Franca je povasila glavo, se na materino prošnjo oblekla i sedla bleđa i brez reči na kolesli.

Pri notaruš i so nikše reči ne mogli ž nje spraviti. Gda so se dogučali, kelko šteri dobi i jo spitali, či je zadovolna z ednim ali drugim, je samo mrtvo odgovarjala: „Napravite, kak vam je vola.“

Gda je bilo pismo končano, je trbelo podpisati. Franca je stala na mestu, gda pa je začütila, da jo je oča pod rebra močno sūno, i jo ostro pogledno, je podpisala pismo.

Siromaček Peter, šteri je že po naturi bio nekoliko bole trdi i je tudi ne znao pisati, je napravo trdi križ poleg Francinoga imena. Gda je pa vido svojo zaročenko vso potrito, bleđo i brez življenja, bi bio najraj doma gde za gnojom. Čakao je samo naj bi kem prvle vse to pripovedavanje minilo i bi se rešo te družbe.

XX.

Franca i Peter sta bila že dvakrat ozvaniva. Smrekar je v tom časi posebao pazo na to, da je Franca nikam ne šla posebno pa, da se ne bi nindri s Števanom srečala. Gda je pa vido, da se je Števan v istini nekoliko ogibao njūve hiže, je bio že zadovolen i je mislo, da se je zdaj že kaj spametivao.

Franca je od svoje ženitve z nikim ne štela nikaj gučati. Delala je naprej, kak, da se je nikaj ne zgodilo i se nika nema zgoditi.

Bio je vlažen megleni den, gda je ednok Franca z dvema deklama prala v bližnjem potoki. Po deli sta odišli dekli naprej domo, nekoliko časa za njima je pa nesla Franca pun škač be-

loga perila na glavi. Šla je prek maloga loga i brežčec je bio nekoliko skliski, zato je škač vzela v roke i tak štela iti po brežčeci gori. Samo ednok jo nekak prime za roko. Malo se je strosila po teli pogledala nazaj i vidla Števana pred seov.

„Ka sva si mogoče niti sosida ne več, da ideš mimo i me ne poznaš?“ pravi Števan. Franca je obstala i v prvom hipi samo gledala. Srce njoj je močno vdarjalo i oči se njoj napunijo z vodov. Bridko odpre vūsta pa pove: „Vej znaš . . .“

„Znam“, njoj pomaga naprej Števan. „Gostūvanje te meli. Pa me pozoveš, kak soseda, če me pa ne pozoveš, pa pridem sam. Znaš, Franca te pa zapleševa ednok tak, da de vse gledalo.“

To je bilo lekar zadnje veselje Števanovo i malo se je prigno, da bi vido Franci v lice.

„Gda pa odpleševa, te pa zajuvčem i odidem; znaš Franca, svet je velki. Rad bi bio, če bi smeo potom ešče vsakši den s tebom gučati, nego to bi bio greh. Teško de mi pa, da te bo drugi meo, zato naj odidem s toga kraja.“

„Ne, nede me meo ne on, ne drugi“ odgovori s kratkim glasom Franca. Števan je s svetlimi očmi pogledne i šče ešče nikaj povedati, gda začūjeta oba v bližini spavajuči ženski glas. Franca je potegnola svojo roko iz Števanove i djala: „Beži, da naj što ne vidi, vej va ešče lahko gučala.“

XXI.

Pri Smrekarovi so se že močno pripravlati na gostūvanje. Vse je skrbno delalo, samo Franca je hodila okoli, kak da se to za vse držile pripravla, samo za njo ne. Lūdje so si zgučavali edno i drugo, gda so vidli Franco brez vsakše vole hoditi okoli, Smrekar njim je pa odgovarjao, da je že vse dobro i, da je vsakša deklina takša pred zdavanjom. Mati se je tolažila, da je bilo tudi njoj pred zdavanjom strašno teško i se je sledi vse dobro obrnola, itak se njoj je pa hči strašno mičila.

Prišao je določeni den. Vreme je bilo nekam žalostno megleno, zemlja i poti mokre, mačkave. Sunce se je spojlo ne vidlo i se je nikak ne dalo določiti kelko je že dneva.

Števan je te den ranej stano kak po navadi, ne si je pa znao najti nikšega pravoga posla. Začno se je spravlati, pa je palig vse vkūp pūsto, šo je vō, vido stari plot, brsno v nje-ga, da se je celi podro. Sam je ne znao ka šče i ka bi rad. Odišao je z domi. Šo je proti gošči, šteo se je lečiti na tla, nego bilo je vse mokro i vlažno.

Prišla je mimo stara mamica s pūšlom sūhih drv na glavi: „Ka pa delaš Štefan?“, ga lepo nagovori. Malo je falilo, da jo je ne skregao tam, čiravno njemi je nigdar piknje božnoga ne včinila. Stara mamica je vidla, da bo najbogše, če ga pri méri pūsti i je odišla naprej.

Števan se je naslonio na staro brezo i gledao za ženskov. Malo niže je zagledno farno cerkev, gde je začnola zvoniiti. Lūdje so šli k meši i po meši bo zdavanje Smrekarove France. (Dale sledi.)

meli letos večina naši delavci naročene »Novine« i so bili jako zadovoljni z njimi. Zanimivo je tudi to, da so se tej delavci, šteri so meli naročene »Novine« vsigdar bogše znali na vse strani obrniti i so bogše v prišli kak drugi. Pravijo, da je k leti zaovna naročijo, kama šteč bodo šli, ar se tak čitijo, kak či bi li doma bili, če njim vsakši kedon pride kakši glas z domi.

Vganke.

Rešitev vganke v zadnji številki:

1. S punice žene mojega brata se nesmem oženiti ar je to moja mati.
2. Smrt ma ravno takši konec kak ves drugi svet — to je litera t.
3. Kosec najmenje spoštije kamen ar plüne na njega.

Prav so rešili: Škafar Terezija učenka 4. razreda, Beltinci, Alojz Tivadar, Lipovci, B. Nežima in J. Koren M. Sobota.

Nove vganke.

1. Štera mačka z repom lovi miši?
2. V šteroj vesi jejo žive mačke?
3. Kak se lahko pelam iz Bogoline v Beltince samo po sencu te, gda sunce sija?

Rešitev i imena rešilcov, šteri nam rešitev naznanijo sami, ali po karti naznanimo v prihodnji številki.

Prekosnice.

Tanač. Hlapec je svojemi gospodarji grdobije gučao za koj volo ga je gospodar tožo. Gda so ga pa že obsodili na par dni zavora, prosil hlapec sodnika, če ga sme pitati za eden tanač. — »Prosim ji ponizno gospod sodnik, te pa svojemi milostivnoma gospodi nesmim praviti osel.« »Toga nesmitec — pravi sodnik. »Ka pa osli lahko pravim: milostivni gospod?« »To lahko« — odgovori sodnik. »Te se njim pa lepo zahvalim milostivni gospod, pa z Bogom naj ostanejo« pravi hlapec sodniki i odide.

Gospa slůžečkoj deklj: »Treza, ti mi spotereš več posode, kak pa dobiš plače.« »Zato mi pa zvišajte plače« — odgovori dekla.

Gori je plačao. Sosed pripovedavle sosidi: Znaš snočkar so bili tovalje pri nas. Pa smo je zgrabili. Eden leži v špitali. Znaš, žena je mislila, da iden jez iz krčme domo, pa je z burklami pri dveraj čakala i komaj je dveri odpro, ga je vse vküp zmlatila. Siromak tovaj, gori je plačao zavolo méne.

Po zobaj pozna. »Kak vi znate, da je kokoš stara« pita krčmar gospoda. »To je poznam po zobaje — odgovori gospod. »Vej pa kokoš nema zobie začne naprej krčmar. »Kak pa, da nema zobie, nego jez mam zobie i poznam kak je žilava« se razčemerj gospod.

GOSPODARSTVO.

Delo v sadovnjaki i ogračeki.

Vnogi naši ljudje mislijo, da v ziml nega več nikšega dela v sadovnjaki i ogračeki. Istina je, da zdaj drevje počivlje i v ogračeki samo zimska zelenjava životari, nego jako va-

žen čas je zdaj za gnojenje i čiščenje drevja. Zdaj naj bi se ščista spraznile vse naše jame za gnojšnico i se vsa tekočina znosila v ograček i sadovnjak. Za ograček je jako dobro, če bi se napravile posebne visike grede za gnoj. Na sredi gred bi se navozu gnoj, pomešani z zemlov i splejani z gnojšnicov. Te gomile naj bi bile celo zimo lepo vküp, da bi vse dobro premrzno, na sprotoletje pa gda je čas napravljena gred, bi se to samo raztrosilo. Takši gnoj je dosta bogši kak pa če zdaj v jesen ešče tak dobro pognojimo grede i podorjenje ali zakopamo. Za ograček je najbogši takši kompost, kak smo omenili.

V sadovnjaki je pa dobro vse drevje skrbno pogledniti. Lišaje i debelo skorjo trbej očistiti s stebel i namazati z vapnom ali arborinom. To bi se moralo vsakšo zimo zgoditi, ešče prile kak zapadne sneg. Sūhe pa drobne nepotrebne vejke se tudi že zdaj lahko obrežejo. Dobro je pa drevli vsako zimo z lepim kompostom pognojiti. Skrben gospodar tudi že v decembri skopa jame za cipike, štere misli na sprotoletje saditi. Jame naj bodo jako velke i zemla, štera je bila v škopana se pomeša z gnojom i spolije z gnojšnicov. Či tak celo zimo stoji i lepo premrzne, te je na sprotoletje to najlepši kompost i mlade cepike rastejo, da je veselje.

Zdaj v decembru rad zapadne nenadoma teški moker sneg, šteri lomljive vejke. Na to moramo paziti i sneg strositi z drevja.

Lūbiteli rož i posebno ščipkov, morajo že vse ščipke meti zavezane i zakopane ar je zdaj najbolje nevaren čas za nje.

Pošta.

Šandor Lajoš, Rihtarovci. Pri nas nikaj ne je plačano, niti javljeno, da ste v Črncih plačali. M. List od pol leta Vam zdaj dopošljemo. Zakaj niste se prle javili? — **Majer Alojz, Satahovci.** Tvoj račun je dober. Pošli samo telko, kelko si dužen i poštnino si odračunaj. G. Bajleci povej, ka odideš i njim poročaj drugoga širitela. Najlepša hvala za trude. — **Žilavec Jožef, Tropovci.** Če ste pri posojilnici plačali, bo že ta z vami obračunala. — **Smodiš Jožef, Španjola.** Ná leto vse v redi i na novo mate že plačano na 1929. leto 28 Din 50 par. Kalendar smo Vam poslali. — **Sinic Elek, Pužavci.** Radi Vas počakamo ešče edno leto. Nesrečo preštimo. — **Šadl Janos, Večeslavci.** Po 4 Din. Vam pošljemo 25 falatov kalendarov. Brezplačno jih 28. Vse najdete v ednom paketi v Prekmurskoj tiskarni v Soboti. — **Franc Smodiš, Španjola.** Naročnina Novina na leto 30 Din. na posamezni naslov, Marijin List 15 Din. na posamezni naslov, Kalendar se pa da brezplačno k M. Listi. — **Serec Št. Črnci.** Šandor Lajoš iz Rihtarovec piše, da je pri Vas vse plačao. Prosimo Vašega obvestila, kak ta stvar stoji. Mi smo njemi poslali M. Liste tudi, ar nas je proso.

Penezi.

1 amerianski dolar 56.95 Din.
1 nemška marka 13.57 Din, 1 austrij-

ski šiling 8 Din, 1 vogrski pengó 9.92 Din, 1 češka krona 1.69 Din, 1 taljanska lira 2.98 Din, 1 francuski frank 2.22 Din, 1 angleški funt 276.23 Din.

Ka je „Mastelin“?

„Mastelin“ je prašek za svinje po živinozdravniško preizkušenu recepti, sestavljeni iz aromatični zelišč, kakti Halimus, Encian i dr. ka povzročajo prebavo i tek.

„Mastelin“ vsebuje bridko sol, povzročajo čiščenje notranjih organov.

„Mastelin“ utrjuje organizem pri živini. Trditelj, da bi se svinje od praška debelile; bi bila neutemeljena. Istina je pa, da se tek pri debelenji dostakrat stavi tudi pri najbogšoj hrani. Te je potrebno dodavati Mastelin, ž njim se obudi tek i dostakrat odstranijo tudi razne bolezni.

„Mastelin“ stavi zavolo toga klanje pred pravim časom. Vsakomi je znano, da pri predčasnom klanji živine nega dobička nego zgubiček.

„Mastelin“ dobite v vsej trgovinaj na deželi za male peneze. Pakeci so po 3 i 6 Din. Kak se rabi, je napisano na pakeci. — Glavna zaloga: A. KOSEC, Maribor.

**Vsakovrstne sirove
in svinjske kože
kupuje
po najvišji dnevni ceni
Franc Trautmann
Murska Sobota
Cerkvena ulica 191.**

Sodarske pomočnike

sprejme pri prosti hrani, stanovanji in perilu **FRAN REPIČ**, sodarski mojster v Ljubljani, Kolezijska ulica 18.

Vsa popravila pri vóraj zgotovi dobro i fal z garancijov **VACLAV PLAČEK** v Murski Soboti, gostilna g. B a c a.

Vsakši kaj najde

Kelko bi si trpljenja, časa i brige prišparali, če bi znali kak malo penez trbe za to, da si nakūpite dosta toga ka vam vsakši den pri naša vnoog haska i veselja. Vsakši den nastanejo

nove čudovite iznajdbe

vsej vrst predmetov za dnevne potreščine. Trbe samo da ednok pregledate velki ilustrovani modni cenik svetovne raspošiljalnice

H. SUTTNER,

LJUBLJANA, št. 945.

i začūdite se, kelko je predmetov, šteri so tudi Vam potrebni pa ji niti ne poznate. Poleg toga najdete v tom ceniki velki izbor odevke, hižni i toaletni predmetov i potrebščin za vsakšo priliko.

Cenik dobite brezplačno

če pošlete ešče dnes svoj adres na tvrdko H. SUTTNER.

Amerikanci pozor!

Ste že prišli iz Amerike? Ali samo ščete priti? **Vaša prva skrb bodi, da si spravite kem lepši dcm.** To pa dosegete, či si date zozidati lepo, zdravo in kaj je najvažnejše fal hižo. Dnesden že vsi Amerikanci tak delajo. Obrnite se pismeno ali ustmeno na

g. FRANJO LEVAŠIČA,

zidarskoga podjetnika v DOLNJOJ LENDAVI št. 57. Jugoslavija. On i samo on, Vam napravi hižo, štera Vam bode po volji!

Da ostane zdrava i mladostna

se posreči vsakoj deklini ženski, pa tudi moškomi če rabi doli navadene prirodne preparate šteri se izdelavlejo po receptaj, izprobanimi skoz 32 let i so zato popolnoma neškodljivi.

Proti vsem napačkam kože Fellerova kankaska »Elsa« pomada za lice i kožo čuva, obnovljava i pomladjuje piknjasto, hrastavo i raskavo kožo na lici, šinjeki rokaj. Odstranjuje piščajce liske hitro delovanje njeno proti sunčenim pegam pa naravnoč iznenadi. Najbolje čuva od posledic vetra, vlage, praha i soperce. Eden lonček 12 Din.

Mlado čvrstočo i zdrav izgled da Fellerova Elsa liljasto mleko. Glazek 13.20 Din.

Po pošti za proba 2 lončka edne ali po eden lonček obeh elsa pomad s pakivanjom i poštarinov 40 Din. samo, če se penezi naprej pošlejo, ar po povzetji košta pošta 10 Din več.

Fellerove »Elsa« žajte za lepoto i zdravje: »Elsa« liljasta mlečna žajfa, žučakova, glicerinova, boraksova, Elsa žajfa za briti. Za proba 5 falatov po izbiri 52 Din. Naroči se točno pri:

EUGEN. V. FELLER, Stubica Donja Centrala 146. Hrvatska.

Za gojitev vlasli za jačanje i hranjenje kože na glavi za pospešenje lepše rasti vlasli za odstranjenje lusk, izpadanje vlasli i preranoga oserjenja se rabi Fellerove močna »Elsa« pomada za rast vlasli (Tanohina pomada) drži vlasle mehke i gibke. Eden lonček 12 D. Ndale »Elsa« žganje za vlasle jača, črvtvi i pomlajuje vlasle. 27.50 D.

Za pranje vlasli i glave probajte eden Fellerov lepodišči »Elsa« Shampon. Vi bodete navdušeni. Eden paketič 8.20 D.